

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
COMISIA JURIDICĂ, **București, 6 martie 2013**
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI **Nr. Pl.x 15/2013**

RAPORT

asupra propunerii legislative privind cazierul medical

În conformitate cu prevederile art. 95 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată spre dezbateri, în fond, cu *propunerea legislativă privind cazierul medical* trimisă cu adresa nr. Pl.x.15 din 25 februarie 2013, înregistrată cu nr. 31/268 din 25 februarie 2013.

Potrivit prevederilor art. 75 din Constituția României, republicată și ale art. 92 alin. (8) pct. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, **cu modificările și completările ulterioare, Camera Deputaților este prima Cameră sesizată.**

Consiliul Legislativ a avizat negativ inițiativa legislativă, conform avizului nr. 80 din 18 februarie 2013.

Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale a transmis un **aviz negativ** cu nr. 25/93 din 6 martie 2013.

Comisia pentru sănătate și familie a transmis un **aviz negativ** cu nr. 28/32 din 6 martie 2013.

Propunerea legislativă supusă dezbaterii are ca **obiect de reglementare** instituirea obligației privind declararea datelor medicale obiectivate prin documente medicale, care atestă starea de sănătate, pentru persoanele care ocupă anumite funcții și demnități publice, în scopul constituirii unui cazier medical a cărui evaluare ar urma să fie realizată de către Direcția Națională Anticorupție.

În conformitate cu prevederile art. 61 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, membrii Comisiei au examinat inițiativa legislativă mai sus menționată, expunerea de motive și **avizul negativ** al Consiliului Legislativ în ședința din **6 martie 2013**.

Din numărul total de **27** de membri ai Comisiei juridice, de disciplină și imunități au participat la ședință **21** deputați.

Cu ocazia dezbaterilor s-a constatat că propunerea legislativă are ca obiect instituirea obligației privind declararea „datelor medicale obiectivate prin documente medicale, care atestă starea de sănătate”, pentru persoanele care ocupă

anumite funcții și demnități publice, în scopul constituirii unui „cazier medical” a cărui evaluare ar urma să fie realizată de către Direcția Națională Anticorupție.

În ceea ce privește scopul instituirii „cazierului medical”, acesta nu rezultă din Expunerea de motive, care se referă la „evitarea utilizării datelor medicale pentru obstrucționarea justiției”. Nici în cuprinsul proiectului nu sunt prevăzute criteriile care să clarifice care anume aspecte legate de datele medicale trebuie urmărite în cadrul activității de evaluare a „cazierului medical”. Astfel, **art.6 alin.(3)** se referă, în mod generic, la identificarea unor „inadvertențe”, iar **art.4** prevede că respectivul cazier medical poate fi „accesat” doar la cererea instanțelor de judecată, fără a preciza nici de către cine poate fi realizată respectiva „accesare” și nici scopul acesteia. Prin urmare, reglementarea propusă nu ar putea fi aplicată în practică.

În acest context, obligația persoanelor care ocupă anumite funcții și demnități publice de a depune documente medicale la momentul angajării, respectiv al numirii, precum și periodic, este prevăzută de numeroase acte normative. Cu titlu de exemplu, Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarului public, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Legea nr.269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare. Prin urmare, cel puțin pentru categoriile de funcții și demnități pentru care legislația în vigoare prevede deja obligația depunerii unor documente medicale care să ateste starea de sănătate, proiectul instituie, contrar normelor de tehnică legislativă, o reglementare paralelă.

Din punct de vedere terminologic, instituirea noțiunii de „cazier medical” nu are în vedere faptul că în legislația actuală, termenul de „cazier” este utilizat în sensul de „evidență a unor fapte sancționate de lege”. Avem în vedere, cu titlul de exemplu, definiția legală a noțiunii de *cazier judiciar*, prevăzută de Legea nr.290/2004, republicată, cu completările ulterioare, a noțiunii de *cazier fiscal*, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr.75/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a noțiunii de *cazier administrativ*, prevăzută de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, noțiunea de „cazier” nu poate fi utilizată pentru a desemna evidența unor documente medicale, întrucât evoluția stării de sănătate a unei persoane nu poate fi asimilată unor „fapte sancționate de lege”. Prin reglementarea propusă se poate aduce atingere dreptului la viață intimă, familială și privată, consacrat de art.26 din Constituție. Avem în vedere faptul că, deși potrivit art.2 teza a doua din proiect, „cazierul medical va respecta confidențialitatea medicală și va fi secretizat, art.5 alin.(7) prevede că raportul de evaluare, prevăzut la alin.(6) al aceluiași articol, poate fi transmis și instituției conduse sau din care aceasta face parte persoana care a făcut obiectul evaluării.

În ceea ce privește stabilirea, potrivit art.6 din proiect, în sarcina Direcției Naționale Anticorupție, a competenței de evaluare a cazierului, o astfel de soluție legislativă nu poate fi acceptată, având în vedere natura juridică a Direcției Naționale Anticorupție. Potrivit art.1 alin.(1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr.43/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.503/2002, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Națională Anticorupție este o structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, făcând deci parte din Ministerul Public.

Natura juridică a Direcției Naționale Anticorupție, aceea de „*magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție*” a fost de altfel subliniată și de Curtea Constituțională în Decizia nr.225/2012. Astfel, făcând referire la jurisprudența constantă a Curții, instanța de contencios constituțional a precizat că, „*prin Decizia nr.235 din 5 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.462 din 31 mai 2005, s-a statuat că modificările și completările aduse prin ordonanțele de urgență și legile de aprobare a acestora referitoare la actuala Direcție Națională Anticorupție au păstrat statutul special al acesteia față de celelalte parchete din structura Ministerului Public, fiind organizat ca parchet specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, structură autonomă cu personalitate juridică în cadrul Ministerului Public*”.

Prin urmare, instituirea, prin proiect, a două noi atribuții în sarcina Direcției Naționale Anticorupție, vizând verificarea unor documente medicale, respectiv constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la art.8 din proiect, nu este în acord cu dispozițiile art.131 din Constituție. Potrivit normei din Legea fundamentală, atribuțiile Ministerului Public privind reprezentarea intereselor generale ale societății și apărarea ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor se exercită **în activitatea judiciară**.

Aceste dispoziții constituționale nu pot fi interpretate în sensul posibilității instituirii în sarcina Ministerului Public, prin Direcția Națională Anticorupție, a unor atribuții specifice autorităților din sfera executivului.

În dezvoltarea dispozițiilor constituționale, art.63 lit.a) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară prevede că atribuțiile Ministerului Public exercitate prin procurori, au în vedere, în primul rând, **efectuarea urmăririi penale**, în cazurile și condițiile prevăzute de lege. În plus, potrivit prevederilor art.3 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002, Direcția Națională Anticorupție are ca atribuție efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, care sunt, potrivit art.13, în competența acestei Direcții.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei au hotărât, cu **majoritate de voturi**, (19 voturi pentru, 2 abțineri) să propună plenului Camerei Deputaților **respingerea propunerii legislative privind cazierul medical**.

În raport de obiectul și conținutul său, **propunerea legislativă** face parte din categoria **legilor organice**.

VICEPREȘEDINTE,

SECRETAR

Nicolae-Ciprian NICA

Theodor-Cătălin NICOLESCU